

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 633/2562

ธนาคาร อ. โดยบริษัท บ. ผู้เข้าสวมสิทธิโจทก์ นางสาว ศ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 247, ป.พ.พ. มาตรา 193/8, ป.วิ.พ. มาตรา 23

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 ครอบคลุมระยะเวลายื่นฎีกาภายใน 1 เดือน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 247 (เดิม) ในวันที่ 1 มกราคม 2560 ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์และเป็นวันขึ้นปีใหม่อันเป็นวันหยุดราชการ วันที่ 2 และ 3 มกราคม 2560 ซึ่งตรงกับวันจันทร์และวันอังคารก็เป็นวันหยุดราชการชดเชยวันสิ้นปีและวันขึ้นปีใหม่ จำเลยยอมมีสิทธิยื่นฎีกาในวันที่ 4 มกราคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่เริ่มทำการใหม่ได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/8 จำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2560 จึงเป็นการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลายื่นฎีกา การที่ศาลชั้นต้นจะมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาแก่จำเลยได้ จำเลยจะต้องอ้างถึงเหตุสุดวิสัยที่ทำให้จำเลยไม่สามารถยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาก่อนสิ้นระยะเวลายื่นฎีกาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 23 แต่ตามคำร้องจำเลยอ้างเพียงว่า จำเลยเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่ขอคัดถ่ายไว้ ทำให้ไม่อาจทำฎีกายื่นได้ทันภายในกำหนด อันเป็นการอ้างถึงพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่สามารถยื่นฎีกาได้ภายในกำหนดเพื่อขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาออกไปเท่านั้น มิใช่เหตุสุดวิสัยที่ทำให้จำเลยไม่สามารถยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาได้ก่อนสิ้นเวลาที่กฎหมายกำหนดเพื่อขอขยายระยะเวลาเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้วไม่ จึงไม่อาจขยายระยะเวลายื่นฎีกาให้ตามคำร้องของจำเลยที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้วได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระหนี้แก่โจทก์ตามสัญญา ประนีประนอมยอมความ แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 120556 พร้อมสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของจำเลยออกขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ มีนางสาวแพรวนภา เป็นผู้ประมูลซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวได้ จำเลยยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว โจทก์ยื่นคำคัดค้าน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้คู่ความฟังโดยชอบเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์จำเลยไม่มาศาล จำเลยมอบฉันทะให้นายสุรศักดิ์ ยื่นคำแถลงขอคัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559 ต่อมาวันที่ 5 มกราคม 2560 จำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาออกไป 30 วัน โดยอ้างเหตุว่า จำเลยเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์วันนี้ จำเลยจึงไม่อาจจัดทำฎีกาหรือมีระยะเวลาเพียงพอในการจัดทำฎีกาเพื่อยื่นฎีกาได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า จำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนด ทั้งไม่ปรากฏเหตุสุดวิสัยที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ทันภายในกำหนดแต่อย่างใด จึงให้ยกคำร้อง วันที่ 16 มกราคม 2560 จำเลยยื่นคำร้องขอให้ทบทวนคำสั่งคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกา ระบุในคำร้องด้วยว่า จำเลยได้รับสำเนาคำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ที่ขอคัดถ่ายสำเนาไว้ประมาณวันที่ 16 ถึง 20 ธันวาคม 2559 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิม จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่ามีเหตุที่ศาลจะสั่งขยายระยะเวลายื่นฎีกาให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 ครบกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาภายใน 1 เดือน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 247 (เดิม) ในวันที่ 1 มกราคม 2560 ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์และเป็นวันขึ้นปีใหม่อันเป็นวันหยุดราชการ วันที่ 2 และ 3 มกราคม 2560 ซึ่งตรงกับวันจันทร์และวันอังคารก็เป็นวันหยุดราชการชดเชยวันสิ้นปีและวันขึ้นปีใหม่ จำเลยย่อมมีสิทธิยื่นฎีกาในวันที่ 4 มกราคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่เริ่มทำการใหม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/8 จำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2560 จึงเป็นการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาแล้ว การที่ศาลชั้นต้นจะมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาแก่จำเลยได้ จำเลยจะต้องอ้างถึงเหตุสุดวิสัยที่ทำให้จำเลยไม่สามารถยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาก่อนสิ้นระยะเวลายื่นฎีกา ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 แต่ตามคำร้องจำเลยคงอ้างแต่เพียงว่า จำเลยเพิ่งได้รับสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่ขอคัดถ่ายไว้ ทำให้ไม่อาจทำฎีกายื่นได้ทันภายในกำหนด อันเป็นการอ้างถึงพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่สามารถยื่นฎีกาได้ภายในกำหนดเพื่อขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาออกไปเท่านั้น มิใช่เหตุสุดวิสัยที่ทำให้จำเลยไม่สามารถยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาได้ก่อนสิ้นเวลาที่กฎหมายกำหนดคือวันที่ 4 มกราคม 2560 เพื่อขอขยายระยะเวลาเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้วไม่ กรณีจึงไม่อาจพิจารณาขยายระยะเวลายื่นฎีกาให้ตามคำร้องของจำเลยที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้วได้ ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งและคำพิพากษาให้ยกคำร้องของจำเลยต้องกันมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ธนาพนธ์ ขวรงค์ · นิติ เอื้อจริยพันธุ์ · วันชัย ศศิโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/633/2562>